

Den nederländska regeringen bestrider de invändningar av ekonomisk och administrativ natur som framställts av kommissionen, eftersom denna grundar sitt antagande på gamla (inaktuella) rapporter och uppgifter.

— Felaktig rättstillämpning

Rådets beslut av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽²⁾ tillåter inte en allmän nedsättning. För det fall klassisk svinpest utbryter inom en medlemsstat kan denna enligt artikel 3.2 i detta beslut erhålla finansiellt stöd från gemenskapen för bekämpning av sjukdomen. De kan erhålla ett stöd som uppgår till 50 procent av kostnaderna för de åtgärder som anges i artikel 3.5. Bekämpningen av klassisk svinpest skall uppfylla de krav som anges i artikel 3.2. Kommissionen har gjort gällande att tekniska och administrativa brister i Nederländerna på senare tid har konstaterats. Den nederländska regeringen har svarat att den inte kan åläggas en sanktion bestående av en nedsättning av det ekonomiska stödet, eftersom dessa brister var oundvikliga. Det är möjligt att kommissionen avsåg att nedsättningen skulle utgöra en sorts ersättning och använde den som ett instrument för att sänka den kompensation som utbetalas i Nederländerna till samma nivå som tillämpas i andra länder. Genom att välja detta tillvägagångssätt har kommissionen inte tagit hänsyn till de särskilda omständigheter som skall beaktas för varje medlemsstat. Detta är fallet vad gäller grisuppfödningens struktur och intensitet samt koncentrationen av grisar i den berörda zonen. Kommissionen har inte heller tagit hänsyn till de ekonomiska och konjunkturella skillnader som uppstått vad gäller prisnivåerna i förhållande till andra medlemsstater eller skillnaderna under tidigare utbrott av klassisk svinpest. Kommissionen har dessutom helt och hållet bortsett från att situationen i andra medlemsstater var helt olik den som fanns i Nederländerna med hänsyn till krisen längd och svårighetsgrad.

Kommissionen var inte behörig att ålägga Nederländerna en sanktion, eftersom en sådan sanktion saknar rättslig grund.

— Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Den nederländska regeringen anser att förhållandet mellan å ena sidan de felaktigheter som kommissionen har konstaterat (eller som den har kvalificerats som sådana) inom ramen för de åtgärder som vidtagits mot den klassiska svinpesten och å andra sidan den ändring av det ekonomiska stöd som beviljas Nederländerna är oproportionerligt. Kommissionen har utan urskillning sammanställt de uppgifter den fått fram efter en stickprovsundersökning som enligt den nederländska regeringen inte är representativ och dessa uppgifter har lagts till grund för kommissionens slutsats om hur de nederländska myndigheterna har behandlat den klassiska svinpesten under år 1997. Den nederländska regeringen anser dessutom att vid en jämförelse av de riktlinjer som tillämpas inom ramen för EUGFJ framkommer att en nedsättning med 25 procent är oproportionerligt.

— Åsidosättande av principen om rättssäkerhet

Begreppet "skäligen kompensation" som anges i artikel 3.2 sjunde strecksatsen i beslut 90/424/EEG är föremål för medlemsstaternas skönsmässiga bedömning. De skall mot bakgrund av relevant lagstiftning, i detta fall direktiv 80/217/EEG och beslut 90/424/EEG, fastställa vad som anses utgöra skäligen kompensation. Kommissionen har givit detta begrepp en egen innebörd som inte är grundat på någon tillämplig gemenskapsrättslig akt. Kommissionen har därmed åsidosatt principen om rättssäkerhet enligt vilken lagbestämmelser skall vara tydliga och deras tillämpning skall kunna förutses av dem som påverkas av bestämmelserna.

— Bristande motivering

(¹) EGT L 129, s. 33.

(²) EGT L 224, s. 19.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Nederländse Raad van State av den 8 augusti 2000 i målet mellan Oliehandel Koeweit BV och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

(Mål C-307/00)

(2000/C 335/46)

Nederländse Raad van State begär genom beslut av den 8 augusti 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 16 augusti 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Oliehandel Koeweit BV och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer beträffande följande frågor:

1. Innebär rådets direktiv 96/59/EG⁽¹⁾ av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenylor och polyklorerade terfenylor (PCB och PCT) och rådets direktiv 87/101/EEG⁽²⁾ av den 22 december 1986 om ändring i direktiv 75/439/EEG om omhändertagande av spilloljor att rådets förordning (EEG) nr 259/93⁽³⁾ av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen skall tolkas på så sätt att transport av spilloljor som innehåller PCB i koncentrationer som överstiger 50 ppm alltid skall anses utgöra transport av avfall för bortskaffande i den mening som avses i bestämmelserna i avdelning II, kapitel A i förordning nr 259/93 jämförd med artikel 1 e i rådets direktiv 75/442/EEG⁽⁴⁾ av den 15 juli 1975 om avfall?

- 2.a. Om den första frågan besvaras jakande och transport av spilloljor som innehåller PCB i koncentrationer som överstiger 50 ppm följaktligen alltid skall anses utgöra transport av avfall för bortskaffande, kan en invändning i enlighet med artikel 4.3 b i i förordning nr 259/93 göras mot transporten enbart av det skälet att det är nödvändigt att uppnå tillräcklig egenkapacitet på nationell nivå, utan att det har fastställts att tillräcklig egenkapacitet på nationell nivå är nödvändig för att uppnå tillräcklig egenkapacitet på gemenskapsnivå?
- 2.b. Om denna fråga besvaras jakande, är förordning nr 259/93 förenlig med artikel 29 EG i den utsträckning som denna förordning tillåter ett sådant exportförbud som grundar sig enbart på principen om tillräcklig egenkapacitet på nationell nivå?

(¹) EGT L 243, s. 1.

(²) EGT L 42, s. 43; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 197.

(³) EGT L 30, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 43.

(⁴) EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Nederländse Raad van State av den 8 augusti 2000 i målet mellan N.V. Slibverwerking Noord-Brabant, de Moerdijk samt Glückauf Sondershausen Entwicklungs- und Sicherungsgesellschaft mbH och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

(Mål C-308/00)

(2000/C 335/47)

Nederländse Raad van State begär genom beslut av den 8 augusti 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 16 augusti 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan N.V. Slibverwerking Noord-Brabant, de Moerdijk samt Glückauf Sondershausen Entwicklungs- und Sicherungsgesellschaft mbH och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer beträffande följande frågor:

- 1.a. Skall förfarande R 5 avseende återvinning/vidareutnyttjande av andra oorganiska material, vilket anges i bilaga 2 B till rådets direktiv 75/442/EG (¹) av den 15 juli 1975 om avfall, även anses omfatta "återanvändning" i den mening som avses i artikel 3 b första strecksatsen i detta direktiv?
- 1.b. Hur skall man, med beaktande av bland annat svaret på fråga 1.a, tolka förfarande R 5? Krävs det, för att det skall vara fråga om ett sådant förfarande, att ämnet genomgår en behandling, att det kan användas flera gånger eller att det kan återtas?

2. Om det följer av svaret på föregående frågor att ett förfarande som exempelvis omvandling av flygaska inte omfattas av förfarande R 5, är förteckningarna över förfaranden i bilagorna 2 A och 2 B till direktiv 75/442 uttömmande, eller är endast en av dessa förteckningar uttömmande och i så fall vilken?
- 3.a. På grundval av vilka kriterier skall det fastställas huruvida ett förfarande skall anses utgöra bortskaffande eller återvinning i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 75/442?
- 3.b. Om ett förfarande kan karaktäriseras både som ett bortskaffningsförfarande och ett återvinningsförfarande, skall företräde då ges till bilaga 2 A eller bilaga 2 B vid karaktäriseringen av detta förfarande eller har ingen av förteckningarna företräde framför den andra?
4. Skall den åsikt som företräds av den behöriga myndigheten i avsändarstaten eller av den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten vara avgörande för att ett förfarande skall karaktäriseras som bortskaffande eller återvinning?
- 5.a. Om transport av flygaska skall anses utgöra transport av avfall för bortskaffande, kan en invändning i enlighet med artikel 4.3 b i i rådets förordning (EEG) nr 259/93 (²) av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen göras mot en transport enbart av det skälet att det är nödvändigt att uppnå tillräcklig egenkapacitet på nationell nivå, utan att det har fastställts att tillräcklig egenkapacitet på nationell nivå är nödvändig för att uppnå tillräcklig egenkapacitet på gemenskapsnivå?
- 5.b. Om denna fråga besvaras jakande, är förordning nr 259/93 förenlig med artikel 29 EG i den utsträckning som denna förordning tillåter ett sådant exportförbud som grundar sig enbart på principen om tillräcklig egenkapacitet på nationell nivå?

(¹) EGT L 194, 1975, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238.

(²) EGT L 30, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Nederländse Raad van State av den 8 augusti 2000 i målet mellan PPG Industries Fiber Glass B.V. och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

(Mål C-309/00)

(2000/C 335/48)

Nederländse Raad van State begär genom beslut av den 8 augusti 2000, vilket inkom till domstolens kansli den